

عنوان مقاله:

ارایه مدلی مبنی بر کاربرد برنامه مرشدی و مربیگری در مراحل مختلف چرخه ی عمر سازمانی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مدیریت، تجارت و توسعه اقتصادی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

میرعلی سیدنقوی - دانشیار و عضو هییت علمی دانشگاه علامه طباطبایی

معصومه الماسی - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی- رفتار سازمانی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

اهمیت برنامه مرشدی و مربیگری به عنوان یک برنامه آموزشی با هدف توسعه ی کارکنان هر روز بیشتر به عنوان یک ابزار کلیدی در سازمان ها آشکار می شود. برنامه مرشدی و مربیگری پایه ای برای کسب دستاوردهای فردی و سازمانی است. محتوای کارکردهای مرشدی و مربیگری یعنی کارکردهای شغلی و کارکردهای روانی- اجتماعی، تبادل اطلاعات شغلی، تجربه و حمایت های اجتماعی رابین مرشد و شاگرد و مربی و کارآموز تسهیل می کند. یافته های پیشین در حوزه تحقیقات برنامه مرشدی و مربیگری حاکی از این است که برنامه های مرشدی نقش اساسی در توسعه عملکرد سازمانی و بهبود توسعه ی فردی کارکنان ایفا می کنند. ما در این نوشتار به دنبال بررسی امکان سنجی وجود ارتباط بین مرشدی و سبک های مختلف مربیگری با مراحل مختلف چرخه ی عمر سازمانی می باشیم. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش از حیث هدف، اکتشافی از حیث نحوه گردآوری داده ها، کیفی و از نظر نتیجه بنیادی است. جامعه آماری برای استخراج مدل، منابع کتابخانه ای بوده و روش نمونه گیری به صورت اشباع نظری میباشد. نتایج بدست آمده نشان دهنده ارتباط بین مرحله تولد و کارآفرینی با مرشدی، مرحله رشد با مربیگری کسب و کار، مرحله بلوغ با مربیگری اجرایی، مرحله ثبات با مربیگری تیمی، مرحله افول با مربیگری شرکتی / مرحله احیا با مرشدی می باشد.

کلمات کلیدی:

مرشدی، مربیگری، چرخه عمر سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686640>

